

Lovforslag nr. L 123. Fremsat den 17. januar 1990 af kommunikationsministeren (Torben Rechendorff)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

(Sponsorering m.v.)

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 363 af 2. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Danske lyd- og billedprogrammer omfattet af § 1, som kan modtages direkte på frekvenser, der er bestemt til radiospredning, eller som fremføres til anlægget af en regional televirksomhed. Televirksomhedens fremføring af lokale programmer, jf. § 1, stk. 3, må dog kun ske til de kommuner, der grænser op til tilladelsens område, samt til kommuner, der grænser op til disse kommuner.«.

2. I § 5, stk. 1, indsættes som nyt nr. 3:

»3) Fremføring af lokale programmer efter § 3, stk. 1, nr. 1. I tilfælde, hvor særlige geografiske forhold tilsiger det, kan kravet om kommunernes beliggenhed i forhold til tilladelsens område fraviges.«.

Nr. 3-7 bliver herefter nr. 4-8.

3. I § 6 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Programmer, hvortil der ydes tilskud, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

4. § 7 affattes således:

»§ 7. Danmarks Radios virksomhed finansieres gennem afgifter for benyttelse af radiofoni og fjernsynsmodtagere samt gennem indtægter

ved salg af programmer og andre ydelser, tilskud m.v.«.

5. § 15 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Reklamer og programmer, hvortil der ydes tilskud, samt programmer, for hvilke der er betalt for sendetid, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.«.

6. § 15 k, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Reklamer og programmer, hvortil der ydes tilskud, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.«.

7. Kapitel 3 a's overskrift affattes således:

Reklamer og tilskud til programmer«

8. Efter § 19 e indsættes i kapitel 3 a:

»§ 19 f. Tilskud til programmer efter § 6, stk. 2, § 15 a, stk. 5, og § 15 k, stk. 3, omfatter enhver ydelse af direkte eller indirekte tilskud til finansieringen af radio- eller fjernsynsprogrammer fra en fysisk eller juridisk person, der ikke selv udøver virksomhed ved udsendelse eller produktion af radio- eller fjernsynsprogrammer, film, fonogrammer m.v., med henblik på at fremme den pågældendes navn, mærke (logo), image, aktiviteter eller produkter.

Stk. 2. Et program, hvortil der ydes tilskud i henhold til stk. 1, skal klart kunne identificeres, ved at tilskudsgiverens navn eller mærke (logo) er angivet ved programmets begyndelse eller slutning, eller begge steder. Sådanne angivelser må derimod ikke forekomme i programmet.

Stk. 3. Indholdet og programsætningen af et program, hvortil der ydes tilskud i henhold til

stk. 1, må ikke påvirkes af tilskudsgiveren på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsvirksomhedens ansvar og redaktionelle selvstændighed med hensyn til programmerne.

Stk. 4. Kommunikationsministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Danmarks Radio, TV 2 og det i § 15 h omhandlede udvalg nærmere regler om tilskud til programmer, herunder om, hvorledes udsendelser, hvortil der

ydes tilskud, samt for så vidt angår lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed programmer, for hvilke der er betalt for sendetid, kan indgå i programvirksomheden.«

9. I § 22, *stk. 2*, ændres »og § 19 d,« til: », § 19 d og § 19 f,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 1990.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Loven om radio- og fjernsynsvirksomhed (nu: lov-bekendtgørelse nr. 363 af 2. juni 1989) er senest ændret ved lov nr. 261 af 28. april 1989 (Reklame i lokal-tv m.v.) (Se Folketingstidende 1988-89, 2. samling sp. 6904, sp. 7411, sp. 8707, sp. 8902, A sp. 5259, B sp. 1075, C sp. 819).

Lovforslaget indeholder forslag til regler om sponsorering samt forslag om en justering af reglerne om fremføring og fordeling af programmer via hybrid-nettet.

1. Om sponsorering

Vedrørende sponsorering blev det senest i forbindelse med den sidst foretagne ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed foreslået at indføre hjemmel til at fastsætte regler for sponsorstøtte til TV 2. Forslaget udgik under Folketingets behandling af lovforslaget. I Kulturudvalgets betænkning af 12. april 1989 hedder det i denne forbindelse: 'Når der er sket en afklaring af spørgsmålene vedrørende sponsorering på europæisk plan, vil der efter forudgående høring af Danmarks Radios og TV 2's bestyrelser over et udkast til regelsæt blive fremsat forslag til lov om sponsorering i tv'. Der sigtes med bemærkningerne til de regelsæt, der på daværende tidspunkt var under udarbejdelse inden for henholdsvis Europarådet og De Europæiske Fællesskaber.

Efter regeringens opfattelse foreligger en sådan afklaring nu.

Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn er således færdiggjort og åbnet for under-tegnelse pr. 5. maj 1989.

Endvidere har EF's ministerråd den 3. oktober 1989 vedtaget et direktiv om 'tv uden grænser' (Rådets direktiv om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed 89/552/EØF). Danmark stemte imod direktivforslaget under henvisning til, at direktivet indeholder elementer, der vedrører kulturelt samarbejde, som efter Danmarks opfattelse ikke er omfattet af Traktaten.

Vedtægelsen skete mod Belgiens og Danmarks stemmer.

Af samme grund har regeringen ikke taget stilling til, hvorvidt Danmark vil undertegne og ratificere Europarådets konvention, idet EF ifølge konventionen har mulighed for i et vist omfang at tale på de EF-landes vegne, som måtte tilslutte sig konventionen.

Der er imidlertid med vedtagelsen af Europaråds-konventionen og EF-direktivet skabt grundlag for en fælles europæisk minimumsregulering af sponsorering inden for fjernsynsområdet, hvilket regeringen i sig selv anser for positivt.

Efter regeringens opfattelse er der således nu skabt den fornødne afklaring på europæisk plan. Regeringen finder derfor, at der nu generelt bør åbnes mulighed for sponsorering i de danske elektroniske medier, herunder også i radio.

Dette vil medføre, at de elektroniske medier, i lighed med andre kulturinstitutioner, såsom teatre, museer m.v., får mulighed for at opnå sponsorstøtte udefra.

Sponsorering vil især muliggøre, at særlig bekestelige produktioner, som ellers ikke ville blive gennemført, nu kan produceres og udsendes.

Med udgangspunkt i de europæiske regelsæt har Generaldirektoratet for P&T udarbejdet et foreløbigt udkast til regler om sponsorering, som har været til udtalelse hos Danmarks Radio, TV 2, Udvalget vedr. Lokal Radio og TV samt Forbrugerombudsmanden.

Det foreliggende lovforslag er ligeledes udarbejdet med udgangspunkt i konventionen og direktivet, hvis regler om sponsorering i det store og hele er ens, og under hensyntagen til de indkomne udtalelser. Lovforslaget har desuden været til udtalelse hos Danmarks Radio, TV2 og Udvalget vedr. Lokal Radio og TV.

Lovforslaget tilsigter at fastlægge rammerne for, hvorledes sponsorerede programmer kan indgå i programvirksomheden i Danmarks Radio, TV 2 og de lokale radio- og fjernsynsvirksomheder. Der skabes desuden hjemmel til at tilskud i form af sponsorering kan indgå i finansieringsgrundlaget også for Danmarks Radio.

Lovforslaget indeholder samtidig hjemmel til at fastsætte de nærmere regler om sponsorering.

Tilskud udefra til radio- og tv-programmer, enten direkte eller indirekte, kendes allerede i dag i forskellige former. Regeringen finder det hensigtsmæssigt, at der tilvejebringes en samlet lovregulering på området.

De økonomiske konsekvenser af lovforslagets regler om sponsorering antages på kort sigt at være begrænsede, men forslaget skønnes på længere sigt at kunne medføre økonomiske forbedringer i størrelsesordenen 10-20 mill.kr. årligt for Danmarks Radio og TV 2 tilsammen. De økonomiske forbedringer vil have karakter af indtægter og reducerede udgifter.

For de lokale radio- og fjernsynsvirksomheder er det vanskeligt at angive, i hvilket omfang forslaget vil medføre øgede indtægter, idet disse medier allerede i dag har mulighed for at supplere deres indtægter ved hjælp af forskellige former for tilskud. Det må dog forventes, at lovforslaget vil medvirke til at forbedre de lokale mediers økonomi.

2. Om justeringen af reglerne om fremføring og fordeling af programmer via hybridnettet

Der henvises vedrørende denne del af lovforslaget til bemærkningerne til nr. 1-2.

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

For så vidt angår de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslagets afsnit om sponsorering henvises til de almindelige bemærkninger om sponsorering.

Det fremgår heraf, at lovforslaget på længere sigt skønnes at kunne medføre økonomiske forbedringer i størrelsesordenen 10-20 mill.kr. årligt for Danmarks Radio og TV 2 tilsammen. Lovforslaget har udover dette ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Vedrørende de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslagets afsnit om justering af reglerne om fremføring og fordeling af programmer via hybridnettet henvises til bemærkningerne til nr. 1-2.

Det fremgår heraf, at det skønnes at lovforslaget medfører en anlægsbesparelse på mellem 15 og 35 mill.kr. på landsplan. Hvorvidt denne besparelse realiseres beror imidlertid på, om der er tilstrækkelig efterspørgsel efter 'fremmede' lokalprogrammer. Udover dette har lovforslaget ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-2

Forslaget tilsigter at justere de gældende regler med hensyn til fremføring af radiospredte lokale programmer ved hjælp af hybridnettet.

Lokale radio- og fjernsynsprogrammer kan i dag kun fremføres via hybridnettet til fordeling i fællesantenneanlæg, der ligger inden for det område, som det lokale nævn, der har udstedt tilladelsen til den pågældende lokale radio- eller fjernsynsvirksomhed, omfatter, også benævnt det lokale tilladelsesområde (et nævns-område kan omfatte en eller flere kommuner).

I kommuner, som ligger uden for tilladelsesområdet, er televirksomheden henvist til at nedtage det pågældende lokalprogram ved hjælp af en antenne. Herfra kan programmet fremføres og fordeles i kommunen.

Den nuværende ordning, hvorefter lokalt programstof, som i forvejen befinder sig i hybridnettet, skal nedtages og indføres i kommuner uden for de pågældende lokalprogrammets tilladelsesområder, kan ikke betegnes som teknisk og økonomisk hensigtsmæssig.

Ordningen har således givet anledning til flere henvendelser om dispensation fra de gældende regler, bl.a. fordi fællesantenneanlæg beliggende uden for et tilladelsesområde ved tilslutning til hybridnettet ikke har haft sikkerhed for, at 'fremmede' lokalprogrammer, som hidtil har været modtaget ved egen antenne, fortsat ville kunne fordeles i fællesantenneanlægget. Der har ikke kunnet udstedes sådanne dispensationer, idet der ikke i den nugældende lov er hjemmel hertil.

Forslaget indebærer umiddelbart, at det vil være muligt at fremføre og fordele lokale radio- og fjernsynsprogrammer via hybridnettet fra tilladelsesområdet til et nærmere afgrænset område. Dette område omfatter nabo/-nabokommuner (nabokommuner til en nabokommune til tilladelsesområdet).

Dernæst tænkes der med hjemmel i den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 3, fastsat nærmere regler, der muliggør at der i særlige tilfælde, blandt andet på grund af særlige geografiske forhold, kan inddrages yderligere andre randkommuner i det område, hvor fremføring via hybridnettet kan finde sted.

Den foreslåede justering indebærer ikke en udvidelse af det område, hvor det er muligt for fællesantenneanlæg at modtage lokale programmer fra nærliggende kommuner, men fordelingen via hybridnettet vil kunne foretages økonomisk optimalt.

Den skønnede anlægsbesparelse udgør mellem 15 og 35 mill. kr. på landsplan. Hvorvidt denne besparelse realiseres, beror imidlertid på, om der er tilstrækkelig efterspørgsel efter 'fremmede' lokalprogrammer.

En gennemførelse af forslaget vil gøre det muligt for televirksomhederne at tilrettelægge deres programforsyning på en sådan måde, at der i hybridnettets HF-punkter i en kommune altid vil blive udbudt de lokale radio- og fjernsynsprogrammer, som har sendetilladelse i den pågældende kommune. Televirksomhederne har i den forbindelse tilkendegivet, at de agter at sikre et sådant udbud af lokalprogrammer. Hermed opnås, at de lokalprogrammer, som i en kommune har en sendetilladelse, ikke udsættes for yderligere konkurrence fra 'fremmede' lokalprogrammer, end de allerede er i dag.

Sammenfattende indebærer justeringen derfor blot, at televirksomhederne kan udnytte hybridnettet mere hensigtsmæssigt end i dag inden for de geografiske områder, hvor de pågældende 'fremmede' lokalprogrammer alligevel kan modtages i fællesantenneanlæg ved hjælp af egne antenner.

Lovforslaget indebærer ingen ændring i den nuværende retstilstand for så vidt angår lokalprogrammer der ikke er radiospredte, men alene fordeles ved hjælp af kabelanlæg, jf. lovens § 3 a, nr. 3. Disse programmer må således fortsat kun fordeles inden for tilrådelsesområdet.

Til nr. 3 og 4

Danmarks Radio har under de nugældende bestemmelser ikke mulighed for at vise sponsorerede programmer, hvoraf sponsors navn fremgår. I det omfang Danmarks Radio har erhvervet sponsorerede programmer, har man derfor været nødt til at slette sponsorkrediteringen ved udsendelsen.

Der vil i de kommende år kunne forventes et stigtigt stigende antal udenlandske programmer produceret på sponsorbasis. Det må derfor forventes, at Danmarks Radio i fremtiden vil få vanskeligheder med at erhverve sponsorerede udsendelser, hvis der ikke samtidig er mulighed for sponsorkreditering i forbindelse med udsendelse af programmerne.

Derudover vil sponsorering give øgede muligheder for at realisere særlig kostbare fjernsynsproduktioner, som man kunne befrygte ellers ikke ville blive produceret.

For så vidt angår de såkaldte OBS-udsendelser bemærkes, at der i Danmarks Radio er fastsat særlige bestemmelser herom.

Til nr. 5

Lokale radio- og fjernsynsvirksomheder kan under de nugældende bestemmelser modtage generelle tilskud fra erhvervsdrivende, foreninger, enkeltpersoner m.v. De kan desuden med respekt af reklamereglerne for lokal radio og fjernsyn udsende programmer, som er stillet vederlagsfrit til rådighed af erhvervsvirksomheder. Endelig kan lokale radio- og fjernsynsvirksomheder under de nugældende regler sælge sendetid til ikke-kommercielle foretagender. For lokal-tv gælder dog den begrænsning, at der ikke må ske salg af sendetid til formidling af oplysninger og synspunkter vedrørende økonomiske interessegrupper og religiøse og politiske anskuelser.

Der skønnes ikke at være behov for særlige regler om, at den, der yder generelle tilskud til den lokale radio eller fjernsynsvirksomhed, skal nævnes som sponsor for virksomheden ved angivelse af navn eller mærke (logo), da det i almindelighed vil være kendt, hvilke kredse, der har en sådan interesse i radio- eller fjernsynsvirksomheden, at de vil yde generelle tilskud.

Vedrørende programmer, der stilles vederlagsfrit til rådighed af erhvervsvirksomheder, vil disse programmer være omfattet af de kommende regler om sponsorering.

Ligeledes vil salg af sendetid være omfattet af det kommende regelsæt om sponsorering. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til nr. 8.

Til nr. 6

Bestemmelsen er parallel til bestemmelsen vedrørende Danmarks Radio i nr. 3.

Til nr. 8

De foreslåede regler svarer til konventionens og direktivets regler om sponsorering. Der er her tale om de vigtigste principper, mens de nærmere regler om, hvorledes sponsorerede programmer kan indgå i programvirksomheden, vil blive fastsat i en bekendtgørelse, der skal omfatte såvel Danmarks Radio og TV 2, som de lokale radio- og tv-foretagender.

I § 19 f, stk. 1, slås det indledningsvis fast, at reglerne om sponsorering omfatter ethvert indirekte eller direkte tilskud til finansieringen af radio- eller fjernsynsprogrammer, når formålet er at fremme sponsors navn, mærke m.v. Herunder vil falde ydelse af ekstraordinært store prisnedslag på præmier og lign. i forbindelse med produktionen af radio- eller fjernsynsprogrammer.

Dernæst nævnes visse personer eller foretagender, nemlig dem der selv udøver virksomhed ved udsendelse eller produktion af radio- og fjernsynsprogrammer, film, fonogrammer m.v., hvis ydelse af tilskud ikke er omfattet af reglerne om sponsorering. Denne

gruppe omfatter ligesom de europæiske regelsæt alle udøvere af radiospredningsaktivitet eller produktion af audiovisuelle værker, herunder film- og videoproducenter. Da lovforslaget også vedrører radiovirksomhed, omfattes ligeledes producenter af fonogrammer, herunder pladeproducenter og lignende. Hensigten hermed er bl.a. at holde ko-produktionsaftaler uden for reglerne om sponsorering.

Derudover indeholder § 19 f følgende krav til sponsorerede programmer:

- At disse i programfladen klart fremtræder som sponsorerede, ved at sponsors navn eller mærke (logo) angives i tilknytning til programmet.
- At radio- eller fjernsynsvirksomhedens ansvar og redaktionelle selvstændighed vedrørende programmerne bevares, selv om disse sponsoreres.

Kommunikationsministeren bemyndiges desuden til at fastsætte nærmere regler om sponsorering.

Denne hjemmel tænkes blandt andet udnyttet til at fastsætte, at visse foretagender ikke kan sponsorere radio- eller fjernsynsprogrammer, nemlig foretagender hvis hovedvirksomhed er at producere eller sælge produkter, for hvilke der ikke må reklameres i radio

og fjernsyn, jf. lovens § 19 c, stk. 1. Det vil også blive fastsat, at nyheds- og aktualitetsudsendelser ikke må sponsoreres.

For så vidt angår lokal radio, vil der dog blive gjort en undtagelse fra forbudet mod sponsorering af aktualitetsudsendelser. Hermed bevares lokalradioernes mulighed for i sponsorerede udsendelser og i udsendelser, hvor der er betalt for sendetid, at formidle bestemte politiske anskuelser, for eksempel i forbindelse med kommunalvalg.

Dernæst tænkes hjemmelen udnyttet til at fastslå, at de regler der bliver fastsat for sponsorering også gælder for salg af sendetid. Bortset fra dette påtænkes der ikke foretaget nogen ændring af de nuværende muligheder for salg af sendetid i lokal radio og lokal-tv. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 9

Bestemmelsen indeholder hjemmel til at fastsætte bødestraf for overtrædelse af sponsorreglerne, på samme måde som der i dag er hjemmel til at fastsætte bødestraf for overtrædelse af reglerne om reklame.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 3, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Danske lyd- og billedprogrammer omfattet af § 1, som kan modtages direkte på frekvenser, der er bestemt til radiospredning, eller som fremføres til anlægget af en regional televirksomhed. Televirksomhedens fremføring af lokale programmer, jf. § 1, stk. 3, må dog kun ske til de kommuner, der grænser op til tilladelsens område, samt til kommuner, der grænser op til disse kommuner.«.

§ 3. Fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, må kun benyttes til fordeling af:

- 1) Danmarks Radios programmer og andre danske programmer, som spredes ved hjælp af radioanlæg i overensstemmelse med § 1.
- 2) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, som kan modtages direkte på frekvenser, der er bestemt til radiospredning, eller som fremføres til anlægget af en regional televirksomhed, herunder også programmer, som overføres via kommunikationssatellitter med henblik på viderefordeling i fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.
- 3) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, der overføres via kommunikationssatellit, og som modtages af et fællesantenneanlæg efter tilladelse i henhold til lov om radio-kommunikation.

Stk. 2. Fordelingen af de i stk. 1 nævnte programmer må kun finde sted uden ændringer og samtidig med, at udsendelsen eller overføringen finder sted.

2. I § 5, stk. 1, indsættes som nyt nr. 3:

- »3) Fremføring af lokale programmer efter § 3, stk. 1, nr. 1. I tilfælde, hvor særlige geografiske forhold tilsiger det, kan kravet om kommunernes beliggenhed i forhold til tilladelsens område fraviges.«.
- Nr. 3-7 bliver herefter nr. 4-8.

§ 5. Kommunikationsministeren fastsætter forskrifter om oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privat beboelse. I forskrifterne kan der fastsættes bestemmelser om følgende forhold:

- 1) Tilladelse til oprettelse, udbygning, indretning og benyttelse af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg, herunder om brugerindflydelse på programvalg i anlæg, der ikke ejes af brugerne.
- 2) Anlæg og drift af forbindelser til og mellem fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg samt om ejerforhold til disse.
- 3) Fremføring af udenlandske lyd- og billedprogrammer til fordeling efter § 3, stk. 1, nr. 2, herunder om midlertidig fremføring ved hjælp af radiokæde.
- 4) Overordnede regler for beregning af betaling for fællesantenneanlægs tilslutning til og forsyning fra de regionale televirksomheders net og om indseende med reglernes overholdelse.
- 5) At fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg kun under særlige lokale forhold kan overskride en kommunes grænse.
- 6) Fællesantenneanlæg og andre kabelanlægs tekniske udførelse og typegodkendelse af det anvendte materiel.
- 7) Gebyrer til dækning af de udgifter, som er forbundet med administrationen af § 5 og § 5 a, stk. 1 og 2, herunder de i medfør heraf fastsatte bestemmelser.

3. I § 6 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Programmer, hvortil der ydes tilskud, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

§ 6. Danmarks Radio er en selvstændig offentlig institution, der er forpligtet over for hele befolkningen til at udsende radiofoni- og fjernsynsprogrammer omfattende nyhedsformidling, oplysning, underholdning og kunst. Der skal ved programlægningen lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden. Der skal i programudbudet tilstræbes kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved informationsformidlingen skal der lægges vægt på saglighed og upartiskhed.

Stk. 2. Danmarks Radio kan udøve anden programvirksomhed, herunder ved udsendelse til udlandet og ved fremstilling af programmer til distribution på anden måde end gennem udsendelser.

Stk. 3. Danmarks Radio kan udøve anden virksomhed i tilknytning til programvirksomheden eller med henblik på udnyttelse af institutionens tekniske udstyr, særlige sagskudskab m.v.

Stk. 4. Efter regler fastsat af kommunikationsministeren er Danmarks Radio forpligtet til at udsende meddelelser af beredskabsmæssig betydning til befolkningen.

4. § 7 affattes således:

»§ 7. Danmarks Radios virksomhed finansieres gennem afgifter for benyttelse af radiofoni- og fjernsynsmottagere samt gennem indtægter ved salg af programmer og andre ydelser, tilskud m.v.«

§ 7. Danmarks Radios virksomhed finansieres gennem afgifter for benyttelse af radiofoni- og fjernsynsmottagere samt ved indtægter ved salg af ydelser m.v.

5. § 15 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Reklamer og programmer, hvortil der ydes tilskud, samt programmer, for hvilke der er betalt for sendetid, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.«

Stk. 5. Reklamer kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.

6. § 15 k, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Reklamer og programmer, hvortil der ydes tilskud, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.«

Stk. 3. Reklamer kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.

7. Kapitel 3 a's overskrift affattes således:

»Reklamer og tilskud til programmer«

Reklamer

8. Efter § 19 e indsættes i kapitel 3 a:

»§ 19 f. Tilskud til programmer efter § 6, stk. 2, § 15 a, stk. 5, og § 15 k, stk. 3, omfatter enhver ydelse af direkte eller indirekte tilskud til finansieringen af radio- eller fjernsynsprogrammer fra en fysisk eller juridisk person, der ikke selv udøver virksomhed ved udsendelse eller produktion af radio- eller fjernsynsprogrammer, film, fonogrammer m.v., med henblik på at fremme den pågældendes navn, mærke (logo), image, aktiviteter eller produkter.

Stk. 2. Et program, hvortil der ydes tilskud i henhold til stk. 1, skal klart kunne identificeres, ved at tilskudsgiverens navn eller mærke (logo) er angivet ved programmets begyndelse eller slutning, eller begge steder. Sådanne angivelser må derimod ikke forekomme i programmet.

Stk. 3. Indholdet og programsætningen af et program, hvortil der ydes tilskud i henhold til stk. 1, må ikke påvirkes af tilskudsgiveren på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsvirksomhedens ansvar og redaktionelle selvstændighed med hensyn til programmerne.

Stk. 4. Kommunikationsministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Danmarks Radio, TV 2 og det i § 15 h omhandlede udvalg nærmere regler om tilskud til programmer, herunder om, hvorledes udsendelser, hvortil der ydes tilskud, samt for så vidt angår lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed programmer, for hvilke der er betalt for sendetid, kan indgå i programvirksomheden.«

9. I § 22, stk. 2, ændres »og § 19 d,« til: », § 19 d og § 19 f,«.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter § 5, § 15 a, stk. 7, § 15 j og § 19 d, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.